

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קג.
אכל אבר מן החי מן הטרפה, ר' יוחנן אמר: חייב שתיים	ורמינהו: [רבי יוחנן]				◊	⚡						קג.
אינו חייב אלא אחת	רבי שמעון בן לקיש:				◊	⚡						קג.
בשלמא לר' יוחנן - ניהא, אלא לר' שמעון בן לקיש קשיא						⚡						קג.
לא קשיא, כאן - בבהמה אחת, כאן - בשתי בהמות, בשתי בהמות - מייחייב שתיים, בבהמה אחת פליגי.	רב יוסף:					!						קג.
בבהמה אחת במאי פליגי?						^						קג.
כגון שנטרפה עם יציאת רובה	אביי:					!						קג.
בהמה בחייה לאברים עומדת, ואיסור טרפה ואיסור אבר בהדי הדדי קאתו	מר סבר: [רבי יוחנן]	◊	⚡	!								קג.
בהמה בחייה לאו לאברים עומדת, ולא אתי איסור אבר חייל איסור טרפה	ומר סבר: [רבי שמעון בן לקיש]	◊	⚡	!								קג.
ואיבעית אימא, דכ"ע - בהמה בחייה לאו לאברים עומדת, ובמיתאיסור אבר מיחיל איסור טרפה קא מיפלגי						!						קג.
אתי איסור אבר חייל איסור טרפה	מר סבר: [רבי יוחנן]	◊	⚡	!								קג.
לא אתי איסור אבר חייל איסור טרפה	ומר סבר: [רבי שמעון בן לקיש]	◊	⚡	!								קג.
איבעית אימא, דכ"ע - בהמה בחייה לאברים עומדת, וכגון שנטרפה לאחר מכאן, ובמיתאיסור אבר מיחיל איסור טרפה קא מיפלגי						!						קג.
אתי וחייל	מר סבר: [רבי יוחנן]	◊	⚡	!								קג.
לא אתי וחייל.	ומר סבר: [רבי שמעון בן לקיש]	◊	⚡	!								קג.
כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו	רבא:					!						קג.
בהמה בחייה לאברים אינה עומדת, איסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאתו	מר סבר: [רבי יוחנן]	◊	⚡	!								קג.
בהמה בחייה לאברים עומדת, ולא אתי איסור טרפה חייל איסור אבר.	ומר סבר: [רבי שמעון בן לקיש]	◊	⚡	!								קג.
אכל חלב מן החי מן הטרפה - חייב שתיים	ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:										■	קג.
וליאמר מר שלש, שאני אומר שלש	אמר ליה ר' אמי:										■	קג.
אכל חלב מן החי מן הטרפה חייב שלש.	איתמר נמי, אמר ר' אבהו א"ר יוחנן:										■	קג.
במאי קמיפלגי?						^						קג.
כגון שנטרפה עם יציאת רובה						!						קג.
בהמה בחייה לאברים עומדת, דאיסור חלב ואיסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאתו	מ"ד שלש קסבר:	◊	⚡	!								קג.
בהמה בחייה לאו לאברים עומדת, ואיסור חלב ואיסור טרפה - איכא, איסור אבר - לא אתי חייל	ומ"ד שתיים קסבר:	◊	⚡	!								קג.
ואי בעית אימא, דכ"ע - בהמה בחייה לאו לאברים עומדת, ובמיתאיסור אבר וחייל איסור חלב ואיסור טרפה קא מיפלגי						!						קג.
אתי חייל	מר סבר: [מ"ד שלש]	◊	⚡	!								קג.
לא אתי חייל	ומר סבר: [מ"ד שתיים]	◊	⚡	!								קג.
ואי בעית אימא, דכולי עלמא - בהמה בחייה לאברים עומדת, וכגון שנטרפה לאחר מכאן, ובמיתאיסור אבר מיחיל איסור חלב ואיסור טרפה קא מיפלגי						!						קג.
אתי חייל, מידי דהוה אחלב	מר סבר: [מ"ד שלש]	◊	⚡	!								קג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קג		
התורה אמרה, יבא איסור נבלה על איסור חלב, ויבא איסור טרפה יחול על איסור חלב.	דאמר מר:										!	◇	קג	
ואידך											!	◇	קג	
אחלב הוא דחייב, דהותר מכללו, אבל אבר, דלא הותר מכללו - לא.	[מ"ד שתיים]										!	◇	קג	
הלקו מבחוח מהו?	כי אתא רבין אמר, בעא מיניה רבי שמעון בן											^	קג:	
פטור	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◇	קג:	
מבפנים מאי?												^	קג:	
חייב.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◇	קג:	
הלקו מבחוח - פטור	כי אתא רבין אמר											■	קג:	
מבפנים, רבי יוחנן אמר: חייב	[רבי יוחנן]										◆	■	קג:	
פטור	ריש לקיש:										◆	■	קג:	
רבי יוחנן אמר חייב - הרי נהנה גרונו בכזית	[רבי יוחנן]										■		קג:	
וריש לקיש אמר פטור - אכילה במעיו בעינו, וליכא.	[ריש לקיש]										■		קג:	
אלא, לרבי שמעון בן לקיש היכי משכחת לה דמחייב											ז	◇	קג:	
בגרומתא זעירתא.	רב כהנא:										!	◇	קג:	
אפילו חלקו מבחוח - נמי חייב, מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי.	רבי אלעזר:											!	קג:	
כזית שאמרו - הוץ משל בין השינים	ר"ש בן לקיש:											◆	■	קג:
אף עם בין השינים	רבי יוחנן:											◆	■	קג:
בשל בין שינים - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בין החניכיים	רב פפא:											■	◇	קג:
הרי נהנה גרונו בכזית	מר סבר: [רבי יוחנן]											◆	■	קג:
אכילה במעיו בעינו.	ומר סבר: [ריש לקיש]											◆	■	קג:
אכל חצי זית והקיא, וחזר ואכל חצי זית אחר חייב, מ"ט - הרי נהנה גרונו בכזית.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											■	◇	קג:
אכל חצי זית והקיא, וחזר ואכל, מהו?	בעא רבי אלעזר מר' אסי:											^	◇	קג:
מאי קא מיבעיא ליה? אי הוי עיכול אי לא הוי עיכול, ותיבעי ליה כזית												ז	◇	קג:
אלא, אי בתר גרונו אזלינן אי בתר מעיו אזלינן												!	◇	קג:
ותפשוט ליה מדרבי אסי												ז	◇	קג:
רבי אסי גמריה איעקר ליה, ואתא ר' אלעזר לאדכוריה, והכי קאמר ליה: למה לי חצי זית אחר, לימא מר בדדיה, דאיכא למשמע מינה תרתין, שמעינן מינה - דלא הוי עיכול, ושמעינן מינה - דהרי נהנה גרונו בכזית												ז	◇	קג:
אישתיק ולא א"ל ולא מידי	[רבי אסי]											!	◇	קג:
מופת הדור, לא זימנין סגיאין אמרת קמיה דרבי יוחנן, ואמר לך: הרי נהנה גרונו בכזית.	[רבי אלעזר]											!	◇	קג:
הדרן עלך גיד הנשה												◇		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל הבשר אסור לבשל בחלב - חוץ מבשר דגים וחגבים.												■	קג:
ואסור להעלות עם הגבינה על השלחן - חוץ מבשר דגים וחגבים.												■	קג:
הנודר מן הבשר מותר בבשר דגים וחגבים.												■	קד:
הא עוף - אסור מדאורייתא												◇	קד:
כמאן - דלא כרבי עקיבא, דאי רבי עקיבא												◇	קד:
חיה ועוף אינו מן התורה	האמר: [רבי עקיבא]											■	קד:
הנודר מן הבשר מותר בבשר דגים וחגבים	אימא סיפא:											⚡	קד:
הא עוף - אסור												⚡	קד:
אתאן לרבי עקיבא												⚡	קד:
כל מילי דמימליך עליה שליח בר מיניה הוא	דאמר: [רבי עקיבא]											⚡	קד:
הנודר מן הירק - מותר בדלועין	דתניא: [רבנן]											⚡	קד:
אוסר	רבי עקיבא:											⚡	קד:
והלא אומר אדם לשלוחו קח לנו ירק והוא אומר לא מצאתי אלא דלועין	אמרו לו ר"ע:											⚡	קד:
כן הדבר, כלום אומר לא מצאתי אלא קטנית? אלא - שדלועין בכלל ירק, ואין קטנית בכלל ירק	אמר להן: [רבי עקיבא]											!	קד:
רישא רבנן וסיפא ר"ע												⚡	קד:
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי, בנדרים סבר לה כר"ע, בבשר בחלב - סבר לה כרבנן.	רב יוסף:											!	קד:
כולה ר"ע היא, והכי קאמר: כל הבשר אסור לבשל בחלב, מהן מדברי תורה, ומהן מדברי סופרים, חוץ מבשר דגים וחגבים - שאינם לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים.	רב אשי:											!	קד:
ואסור להעלות וכו'.												■	קד:
שמע מינה בשר עוף בחלב דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרבנן, אכילה גופה גזירה, ואנן נגזר העלאה אטו אכילה	רב יוסף:											■	קד:
ומנא תימרא דלא גזרינן גזירה לגזירה												⚡	קד:
חלת חוצה לארץ נאכלת עם הזר על השלחן, וניתנת לכל כהן שירצה.	דתנן:											!	קד:
בשלמא אי אשמועינן חלת חוצה לארץ בארץ, דאיכא למיגזר משום חלת הארץ דאורייתא ולא גזרינן - איכא למשמע מינה, אלא חו"ל משום דליכא למיגזר הוא, אבל הכא - אי שרית ליה לאסוקי עוף וגבינה, אתי לאסוקי בשר וגבינה, ומיכל בשר בחלב דאורייתא.	אמר ליה אביי:											⚡	קד:
סוף סוף, צונן בצונן הוא	מתקיף לה רב ששת:											⚡	קד:
גזירה שמא יעלה באילפס רותח	אביי:											!	קד:
סוף סוף כלי שני הוא, וכלי שני אינו מבשל												⚡	קד:
אלא: גזירה שמא יעלה באילפס ראשון:												!	קד:
העוף עולה עם הגבינה על השולחן, ואינו נאכל - דברי ב"ש	[בית שמאי]											■	קד:
לא עולה ולא נאכל	בית הלל:											■	קד:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זו מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה.	רבי יוסי:											◊	קד:
באיה שולחן אמרו - בשולחן שאוכל עליו, אבל בשולחן שסודר עליו את התבשיל - נתן זה בצד זה ואינו חושש:												◊	קד:
רבי יוסי היינו ת"ק												◊	קד:
וכ"ת, אכילה גופה איכא בינייהו, דקאמר ת"ק: בהעלאה קא מיפלגי, באכילה לא פליגי, ואמר ליה רבי יוסי: אכילה גופה מקולי - בית שמאי ומחומרי ב"ה												!	קד:
ששה דברים מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה, וזו אחת מהן:	והתניא, רבי יוסי:											◊	קד:
עוף עולה עם הגבינה על השולחן ואינו נאכל - דברי ב"ש	[בית שמאי]											◊	קד:
לא עולה ולא נאכל	בית הלל:											◊	קד:
אלא, הא קמשמע לן: מאן תנא קמא - רבי יוסי, כל האומר דבר בשם אומר מביא גאולה לעולם, שנאמר: (אסתר ב') ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.												!	קד:
עוף וגבינה נאכלין באפיקורן	תנא אגרא חמוה דרבי אבא:											◊	קד:
בלא נטילת ידים ובלא קינוח הפה.	הוא תני לה והוא אמר לה:											◊	קד:
רב יצחק בריה דרב משרשיא איקלע לבי רב אשי, איתו ליה גבינה - אכל, איתו ליה בשרא אכל, ולא משא ידיה	[רב יצחק בריה דרב משרשיא]											◊	קד:
והא תאני אגרא חמוה דרבי אבא עוף וגבינה נאכלין באפיקורן	אמרי ליה: [כי רב אשי]											◊	קד:
עוף וגבינה - אין, בשר וגבינה לא												◊	קד:
הני מילי - בליליא, אבל ביממא - הא חזינא.	אמר להו: [רב יצחק בריה דרב משרשיא]											!	קד:
מקנה	תניא, בית שמאי:											◊	קד:
מדיח	בית הלל:											◊	קד:
מאי מקנה ומאי מדיח?												^	קד:
אילימא בית שמאי אומרים מקנה ולא בעי מדיח	[בית שמאי]											!	קה:
ובית הלל אומרים מדיח ולא בעי מקנה	[בית הלל]											!	קה:
אין קינוח פה אלא בפת	אלא הא דאמר רבי זירא:											◊	קה:
כמאן - כב"ש?												◊	קה:
אלא, בית שמאי אומרים: מקנה ולא בעי מדיח	[בית שמאי]											!	קה:
ובית הלל אומרים: אף מדיח	[בית הלל]											!	קה:
הוי ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל, ולתנייה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל												◊	קה:
אלא, בית שמאי אומרים: מקנה והוא הדין למדיח	[בית שמאי]											!	קה:
וב"ה אומרים: מדיח - והוא הדין למקנה	[בית הלל]											!	קה:
מר אמר חדא, ומר אמר חדא, ולא פליגי.												!	קה:
אין קינוח הפה אלא בפת	גופא, אמר רבי זירא:											◊	קה:
והני מילי - בדחיטי, אבל בדשערי - לא												◊	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודחיטי נמי, לא אמרן אלא בקרירא, אבל בחמימא - משטר שטרי											■	קה.
והני מילי ברכיכא, אבל באקושא - לא.											■	קה.
והלכתא: בכל מילי הוי קינוח, לבר מקמחא תמרי וירקא.											■	קה.
כמה ישנה בין בשר לגבינה?	בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן:										▲	קה.
ולא כלום	א"ל: [רבי יוחנן]										!	קה.
איני											⚡	קה.
אכל בשר - אסור לאכול גבינה, גבינה - מותר לאכול בשר	והא אמר רב חסדא:										⚡	קה.
אלא, כמה ישנה בין גבינה לבשר?	[בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן]										▲	קה.
ולא כלום.	א"ל: [רבי יוחנן]										!	קה.
אכל בשר - אסור לאכול גבינה, גבינה - מותר לאכול בשר.	גופא, אמר רב חסדא:										■	קה.
בשר שבין השניים מהו?	רב אחא בר יוסף לרב חסדא:										▲	קה.
(במדבר י"א) הבשר עודנו בין שיניהם.	קרי עליה: [רב חסדא]										!	קה.
אנא, להא מלתא, חלא בר חמרא לגבי אבא, דאילו אבא - כי הוה אכיל בשרא האינדא לא הוה אכל גבינה עד למחר עד השתא, ואילו אנא - בהא סעודתא הוא דלא אכילנא, לסעודתא אחריתא - אכילנא.	מר עוקבא:										■	קה.
אנא, להא מלתא, חלא בר חמרא לגבי אבא, דאילו אבא - הוה סייר נכסיה תרי זמני ביומא, ואנא לא סיירנא אלא חדא זימנא.	שמואל:										■	קה.
שמואל לטעמיה											■	קה.
מאן דסייר נכסיה כל יומא - משכח אסתירא.	דאמר שמואל:										■	קה.
אביי הוה סייר נכסיה כל יומא, וימא חד פגע באריסיה דדרי פתכא דאופי	[אביי]										○	קה.
אמר ליה: הני להיכא?	[אביי]										○	קה.
אמר ליה: לבי מר											○	קה.
אמר ליה: כבר קדמוך רבנן.	[אביי]										○	קה.
רב אסי הוה סייר נכסיה כל יומא, אמר: היכא נינהו כל הני אסתירי דמר שמואל?	[רב אסי]										○	קה.
יומא חד חזא צינורא דבדוקא בארעיה, שקליה לגלימיה, כרכיה אותביה בגוה, רמא קלא אתו אינשי סכרוה, אמר אשכחתינהו לכולהו איסתרי דמר שמואל.	[רב אסי]										○	קה.
רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיין:											■	קה.
מים ראשונים - מצוה, ואחרונים - חובה.	מיתבי:										⚡	קה.
מים ראשונים ואחרונים - חובה, אמצעיים - רשות											!	קה.
מצוה לגבי רשות - חובה קרי לה.											■	קה.
מים ראשונים ואחרונים - חובה, אמצעיים - רשות	גופא:										■	קה.
ראשונים - נוטלין בין בכלי בין על גבי קרקע, אחרונים - אין נוטלין אלא בכלי	[אמרי לה]										■	קה.
אין נוטלין על גבי קרקע	ואמרי לה:										■	קה.
מאי בנייהו?											▲	קה.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא בנייהו - קינסא											!	◊	קה.
מים ראשונים - נוטלין בין בחמין בין בצונן, אחרונים - אין נוטלין אלא בצונן, מפני שחמין מפעפין את הדדים ואין מעבירין את הוזהמא.												◊	קה.
מים ראשונים נוטלין בין בחמין בין בצונן.												◊	קה.
לא שנו אלא שאין היד סולדת בהן, אבל היד סולדת בהן - אין נוטלין בהן	רב יצחק בר יוסף אמר רבי ינאי:											◊	קה.
ואיכא דמתני לה אסיפא:												■	קה:
אחרונים אין נוטלין אלא בצונן, אבל בחמין - לא	[סיפא]											◊	קה:
לא שנו אלא שהיד סולדת בהן, אבל אין היד סולדת בהן - נוטלין	רב יצחק בר יוסף אמר רבי ינאי:											◊	קה:
מכלל דראשונים - אף על פי שהיד סולדת בהן מותר.												◊	קה:
אמצעים רשות												◊	קה:
לא שנו אלא בין תבשיל לתבשיל, אבל בין תבשיל לגבינה - חובה.	רב נחמן:											◊	קה:
מפני מה אמרו מים אחרונים חובה - שמלח סדומית יש, שמסמא את העינים.	רב יהודה בריה דרבי חייא:											◊	קה:
ומשתכח כי קורטא בכורא.	אביי:											◊	קה:
כל מלחא מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										^	◊	קה:
לא מבעיא.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◊	קה:
מריש הוה אמינא האי דלא משו מיא בתראי על ארעא - משום זוהמא	אביי:											◊	קה:
משום דשריא רוח רעה עלייהו.	אמר לי מר: [רבה]											◊	קה:
מריש הוה אמינא, האי דלא שקיל מידי מפתורא כי נקט איניש כסא למשתי - שמא ירע דבר קלקלה בסעודה	ואמר אביי:											◊	קה:
משום דקשי לרוח צרדא	אמר לי מר: [רבה]											◊	קה:
ולא אמרן - אלא דשקיל ולא מהדר, אבל משקל ואהדורי - לית לן בה												◊	קה:
ולא אמרן - אלא חוץ לארבע אמות, אבל תוך ארבע אמות - לית לן בה												◊	קה:
ולא אמרן - אלא מידי דצריך לסעודתא, אבל מידי דלא צריך לסעודתא - לית לן בה												◊	קה:
מר בר רב אשי קפיד אפילו אאסיתא ובוכנא דתבלי - מידי דצריכי לסעודתא.	[מר בר רב אשי]											◊	קה:
מריש הוה אמינא, האי דכנשי נשוורא - משום מנקירותא.	ואמר אביי:											◊	קה:
משום דקשי לעניותא.	אמר לי מר: [רבה]											◊	קה:
ההוא גברא, דהוה מהדר עליה שרא דעניותא ולא הוה יכול ליה - דקא זהיר אנשוורא טובא, יומא חד כרך ליפתא איבלי												◊	קה:
אמר: השתא ודאי נפל בידאי												◊	קה:
בתר דאכיל - אייתי מרא עקרינהו ליבלי שדינהו לנהרא												◊	קה:
שמעיה דקאמר: ווי דאפקיה ההוא גברא מביתיה.												◊	קה:
מריש הוה אמינא, האי דלא שתי אופיא - משום מאיסותא	ואמר אביי:											◊	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה:		
משום דקשי לכרסם	אמר לי מר: [רבה]											■	◊	קה:	
מישתיה - קשה לכרסם												■		קה:	
מינפת ביה - קשיא לרישא												■		קה:	
מדחיה - קשיא לעניותא												■		קה:	
מאי תקנתיה?											^			קה:	
לשקעיה שקועי												!		קה:	
לכרסם דחמרא - שיכרא, דשיכרא - מיא, דמיא - לית ליה תקנתא												!	◊	קה:	
והיינו דאמרי אינשי: בתר עניא אזלא עניותא.												■	◊	קה:	
מריש הוה אמינא, האי דלא אכלי ירקא מכישא דאסר גינאה - משום דמיחזי כרעבתנותא	ואמר אביי:												○	◊	קה:
משום דקשי לכשפים.	אמר לי מר: [רבה]												■	◊	קה:
רב חסדא ורבה בר רב הונא הוה קאזלי בארבא	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]												○	◊	קה:
אמרה להו ההיא מטרוניתא: אותבן בהדיכן													○		קה:
לא אותבוה	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]												○		קה:
אמרה מלתא - אסרתה לארבא													○		קה:
אמרו אינהו מילתא - שריוה	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]												○		קה:
אמרה להו: מאי איעביד לכו, דלא מקנח לכו בחספא, ולא קטיל לכו כינה אמניכו, ולא אכיל לכו ירקא מכישא דאסר גינאה.													○	◊	קה:
מריש הוה אמינא, האי דלא אכלי ירקא דנפל אתכא - משום מאיסותא, אמר לי מר: משום דקשה לריח הפה. ואמר אביי: מריש הוה אמינא, האי דלא יתבי תותי מרזיבא - משום שופכים	ואמר אביי:												○	◊	קה:
משום דשכיחי מזיקין.	אמר לי מר: [רבה]												■	◊	קה:
הנהו שקולאי דהוו דרו חביתא דחמרא, בעו לאיתפוחי, אותבוה תותי מרזיבא - פקעה, אתו לקמיה דמר בר רב אשי													○	◊	קה:
אפיק שיפורי שמתיה	[מר בר רב אשי]												○		קה:
אתא לקמיה													○		קה:
אמר ליה: אמאי תעביד הכי?	[מר בר רב אשי]												○		קה:
אמר ליה: היכי אעביד, כי אותביה באונאי?													○		קה:
אמר ליה: את בדוכתא דשכיחי רבים מאי בעית? את הוא דשנית, זיל שלים	[מר בר רב אשי]												■	◊	קה:
אמר ליה: השתא נמי ליקבע לי מר זימנא, ואפרע													○		קה:
קבע ליה זימנא.	[מר בר רב אשי]												○		קה:
כי מטא זימנא - איעכב													○		קה:
כי אתא אמר ליה: אמאי לא אתית בזמנך?	[מר בר רב אשי]												○	◊	קה:
אמר ליה: כל מילי דצייר וחתיים וכייל ומני - לית לן רשותא למשקל מיניה, עד דמשכחינן מידי דהפקרא.													○	◊	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה	
מריש הוה אמינא, האי דשדי מיא מפומא דחצבא - משום ציבתא	ואמר אביי:												○	קה:
משום דאיכא מים הרעים.	אמר לי מר: [רבה]												■	קה:
ההוא בר שידא דהוה בי רב פפא, אזל לאתויי מיא מנהרא - איעכב													○	קה:
כי אתא, אמרו ליה: אמאי איעכבת?	[בי רב פפא]												○	קה:
אמר להו: עד דחלפי מים הרעים													○	קה:
אדהכי חזנהו דקא שדו מיא מפומא דחצבא	[בי רב פפא]												○	קה:
אמר: אי הוה ידענא דרגיליתו למיעבד הכי - לא איעכבי.													○	קה:
מים הראשונים - האכילו בשר חזיר, אחרונים הוציאו את האשה מבעלה	כי אתא רב דימי אמר:												■	קה:
ראשונים - האכילו בשר נבלה, אחרונים - הרגו את הנפש	כי אתא רבין אמר:												■	קה:
וסימניך: אתא רב דימי - אפקה, אתא רבין - קטלה	רב נחמן בר יצחק:												■	קה:
ר' אבא מתני חזא מהני וחדא מהני לחומרא.	[רבי אבא]												■	קה:
חמי האור חזקיה אמר: אין נוטלים מהן לידים	איתמר: [חזקיה]												◆	קה:
ורבי יוחנן אמר: נוטלין מהם לידים	רבי יוחנן:												◆	קה:
כל גדולי גליל עושין כן.	רבי יוחנן: שאלתי את רבן גמליאל בנו של רבי, ואוכל טהרות, ואמר לי:												■	קה:
חמי טבריא, חזקיה אמר: אין נוטלין מהם לידים, אבל מטבילין בהם הידים	[חזקיה]												◆	קה:
כל גופו טובל בהן, אבל לא פניו ידיו ורגליו.	רבי יוחנן:												◆	קה:
השתא כל גופו טובל בהם, פניו ידיו ורגליו לא כ"ש?													⚡	קה:
במקומן - דכ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - דפסקינהו בבת בירתא	רב פפא:												!	קה:
גזרינן בת בירתא אטו מנא	מר סבר: [רבי יוחנן]												◆	קה:
לא גזרינן.	ומר סבר: [חזקיה]												◆	קה:
כתנאי:													■	קה:
מים שנפסלו משתיית בהמה, בכלים - פסולים, בקרקע - כשרין	[ת"ק]												◆	קה:
אף בקרקע, טובל בהן כל גופו, אבל לא פניו ידיו ורגליו.	רבי שמעון בן אלעזר:												◆	קה:
השתא כל גופו טובל בהן, ידיו ורגליו לא כ"ש?													⚡	קה:
אלא לאו - דפסקינהו בבת בירתא, ובהא פליגי:													!	קה:
גזרינן בת בירתא אטו מנא	דמר סבר: [רבי שמעון בן אלעזר]												◆	קה:
לא גזרינן.	ומר סבר: [ת"ק]												◆	קה:
נטילת ידים לחולין מפני סרך תרומה, ועוד משום מצוה.	רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיאן:												■	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי מצוה?												א	קו.	
מצוה לשמוע דברי חכמים	אבוי:											!	◇	קו.
מצוה לשמוע דברי ר"א בן ערך, דכתיב (ויקרא ט"ו) וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים	רבא:											!	◇	קו.
מכאן סמכו חכמים לנטילת ידים מן התורה.	ר"א בן ערך:											!	◇	קו.
מאי משמע דכתיב וידיו לא שטף במים - הא שטף טהור הא טבילה בעי? אלא הכי קאמר: ואחר שלא שטף - טמא.	רבא לרב נחמן:											■	◇	קו.
לא אמרו נטילת ידים לפירות אלא משום נקיות.	ר' אלעזר אמר רבי אושעיא:											■	◇	קו.
חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא	סבור מינה:											■	◇	קו.
לא חובה ולא מצוה אלא רשות	אמר להו רבא:											◆	◇	קו.
ופליגא דרב נחמן												■	◇	קו.
הנוטל ידיו לפירות - אינו אלא מגסי הרוח.	דאמר רב נחמן:											◆	◇	קו.
הוה קאימנא קמיה דרבי אמי ורבי אסי, איתו לקמייהו כלכלה דפירי, ואכלו ולא משו ידיהו, ולא יהבו לי מידי, ובריך חד חד לחודיה.	רבה בר בר חנה:											○	◇	קו.
שמע מינה תלת:												■	◇	קו.
שמע מינה - אין נטילת ידים לפירות												■	◇	קו.
וש"מ - אין מזמנין על הפירות												■	◇	קו.
ושמע מינה - שנים שאכלו מצוה ליחלק.												■	◇	קו.
שנים שאכלו - מצוה ליחלק, במה דברים אמורים - שהיו שניהם סופרים, אבל אחד סופר ואחד בור - סופר מברך ובור יוצא.	תניא נמי הכי:											■	◇	קו.
נטילת ידים לחולין - עד הפרק, לתרומה - עד הפרק, קידוש ידים ורגלים במקדש - עד הפרק, וכל דבר שחוצץ בטבילה בגוף - חוצץ בנטילת ידים לחולין, ובקידוש ידים ורגלים במקדש.	תנו רבנן:											■	◇	קו.
עד כאן - לחולין, עד כאן - לתרומה	רב:											◆	◇	קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.	שמואל:											◆	◇	קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לקולא.	רב ששת:											◆	◇	קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.	בר הדיא: הוה קאימנא קמיה דרבי אמי, ואמר:											■	◇	קו:
ולא תימא: רבי אמי - משום דכהן הוא, דהא רבי מיישא בר בריה דרבי יהושע בן לוי - הוא ליואי, ואמר: עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.												■	◇	קו:
נוטל אדם את שתי ידיו שחרית ומתנה עליהן כל היום כולו.	רב:											■	◇	קו:
כגון אתון, דלא שכיתו לכו מיא, משו ידיכו מצפרא ואתנו עלייהו לכולא יומא.	אמר להו רבי אבינא לבני פקתא דערבות:											■	◇	קו:
בשעת הדחק - אין, שלא בשעת הדחק - לא, ופליגא - דרב	איכא דאמרי:											■	◇	קו.
אפילו שלא בשעת הדחק נמי, והיינו דרב.	ואיכא דאמרי:											■	◇	קו.
האי ארייתא דדלאי - אין נוטלין ממנו לידים דלא אתו מכה גברא, ואי מיקרב לגבי דולא דקאתו מכה גברא - נוטלין ממנו לידים, ואי בזיע דולא בכונס משקה, מילף לייפי - ומטביל בה את הידים.	רב פפא:											■	◇	קו.
כלי שניקב בכונס משקה - אין נוטלין ממנו לידים.	ואמר רבא:											■	◇	קו.
כלי שאין בו רביעית - אין נוטלין ממנו לידים	ואמר רבא:											■	◇	קו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קו
איני												⚡	קו
כלי שאין מחזיק רביעית אין נוטלין ממנו לידים	ואמר רבא:											⚡	קו
הא מחזיק - אע"ג דלית ביה												⚡	קו
לא קשיא, הא - לחד, הא - לתרי												!	קו
מי רביעית נוטלין לידים לאחד, ואפילו לשנים.	דתניא:											■ !	קו
קפדיתו אמנא?	רב ששת לאמימר:											^	קו
אין	א"ל: [אמימר]											!	קו
אחזותא?	[רב ששת לאמימר]											^	קו
אין	א"ל: [אמימר]											!	קו
אשעורא?	[רב ששת לאמימר]											^	קו
אין.	א"ל: [אמימר]											!	קו
אמנא ואחזותא - קפדינן, אשעורא - לא קפדינן	איכא דאמרי, הכי אמר ליה: [אמימר]											!	קו
מי רביעית נוטלין לידים לאחד, ואפילו לשנים.	דתניא:											■ !	קו
ולא היא, שאני התם - משום דקאתו משירי טהרה.												■	קו
אתקין רב יעקב מנהר פקוד נטלא בת רביעתא	[רב יעקב מנהר פקוד]											○	קו
אתקין רב אשי בהוצל כוזא בת רביעתא.	[רב אשי]											○	קו
מגופת חבית שתקנה - נוטלין ממנה לידים	ואמר רבא:											■	קו
מגופת חבית שתקנה - נוטלין ממנה לידים, חמת וכפישה שתקנן - נוטלין מהם לידים, שק וקופה, אע"פ שמקבלים - אין נוטלין מהם לידים.	תניא נמי הכי:											■	קו
מהו לאכול במפה? מי חיישינן דלמא נגע, או לא?	איבעיא להו:											^	קו
וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה - נוטלו במפה, ואוכלו חוץ לסוכה, ואין מברך אחריו	ת"ש:											⚡	קו
מאי לאו, הא כביצה בעי נטילת ידים												⚡	קו
דלמא - הא כביצה בעי סוכה ובעי ברכה												!	קו
דשמואל אשכחיה לרב דקאכיל במפה	תא שמע:											○ ⚡	קו
אמר ליה: עבדין כדון?	[שמואל]											○ ⚡	קו:
אמר ליה: דעתי קצרה עלי.	[רב]											!	קו:
כי סליק ר' זירא, אשכחיהו לר' אמי ור' אסי - דקאכלי בבלאי חמתות												○ ⚡	קו:
אמר: תרי גברי רברבי כוותיכו ליטעו בדרב ושמואל הא דעתי קצרה קאמר.	[רבי זירא]											○ ⚡	קו:
אשתמיטתיה הא דאמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:												!	קו:
התירו מפה לאוכלי תרומה, ולא התירו מפה לאוכלי טהרות	[רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל]											■ !	קו:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו:
ורבי אמי ורבי אסי כהנים הוו.												!	קו:
אוכל מחמת מאכיל, צריך נטילת ידים או לא?	איבעיא להו:											◊ ^	קו:
דרב הונא בר סחורה הוה קאי קמיה דרב המנונא, בלם ליה אומצא ואכיל	ת"ש:											◊ ז	קו:
אמר ליה: אי לאו דרב המנונא את לא ספינא לך.	[רב הונא בר סחורה]											◊ ז	קו:
מאי טעמא, לאו משום דזהיר ולא נגע?												ז	קו:
לא, דוריו קדים, ומשי ידיה מעיקרא.												!	קו:
לא יתן אדם פרוסה לתוך פיו של שמש, א"כ יודע בו שנטל ידיו, והשמש מברך על כל כוס וכוס, ואינו מברך על כל פרוסה, ופרוסה	תא שמע, דאמר רבי זירא אמר רב:											◊ ז	קו:
מברך על כל פרוסה ופרוסה.	רבי יוחנן:											◊ ז	קו:
בשלמא דרב ורבי יוחנן לא קשיא, הא - דאיכא אדם חשוב, הא - דליכא אדם חשוב. מכל מקום הא קאמר אא"כ יודע שנטל ידיו	רב פפא:											ז	קו:
שאני שמש דטריד.												!	קו:
לא יתן אדם פרוסה לשמש, בין שהכוס בידו בין שהכוס בידו של בעל הבית, שמא יארע דבר קלקלה בסעודה והשמש שלא נטל ידיו - אסור ליתן פרוסה לתוך פיו.	תנו רבנן:											■	קו:
מאכיל, צריך נטילת ידים או אינו צריך?	איבעיא להו:											◊ ^	קו:
אשה מדיחה את ידה אחת במים ונותנת פת לבנה קטן, אמרו עליו על שמאי הזקן שלא רצה להאכיל בידו אחת, וגזרו עליו שאיכיל בשתי ידיו.	ת"ש, דתני דבי מנשה, רבן שמעון בן גמליאל:											◊ ז	קו:
התם משום שיבתא.	אביי:											!	קו:
דאבוה דשמואל אשכחיה לשמואל דקא בכי	ת"ש:											◊ !	קו:
אמר ליה: אמאי קא בכית?	[אבוה דשמואל]											◊ !	קו:
דמחין רבאי	[שמואל]											◊ !	קו:
אמאי?	[אבוה דשמואל]											◊ !	קו:
דאמר לי: קא ספית לבראי ולא משית ידיה	[שמואל]											◊ !	קו:
ואמאי לא משית?	[אבוה דשמואל]											◊ !	קו:
א"ל: הוא אכיל ואנא משינא	[שמואל]											◊ !	קו:
א"ל: לא מיסתייה דלא גמיר, מימחא נמי מח?	[אבוה דשמואל]											◊ !	קו:
והלכתא: אוכל מחמת מאכיל - צריך נטילת ידים, מאכיל - אינו צריך נטילת ידים.												■	קו:
צורר אדם בשר וגבינה במטפת אחת ובלבד שלא יהו נוגעין זה בזה.												■	קו:
שני אכסנאין אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואין חוששין.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	קו:
וכי נוגע זה בזה מאי הוי? צונן בצונן הוא												ז	קו:
נהי דקליפה לא בעי, הדחה מי לא בעי?	אביי:											!	קו:
שני אכסנאין אוכלין על שלחן וכל.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	קו:
לא שנו - אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסור.	רב חנן בר אמי אמר שמואל:											■	קו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ב' אכסנאים שנתארחו לפונדק אחד, זה בא מן הצפון וזה בא מן הדרום, זה בא בחתיכתו, וזה בא בגבינתו - אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואין חוששין, ולא אסרו אלא בתפיסה אחת	תניא נמי הכי, רבן שמעון בן גמליאל:									■	■	
תפיסה אחת סלקא דעתך?										ז	■	
אלא: כעין תפיסה אחת.										■	■	
שני אחין ומקפידין זה על זה, מהו?	רב יימר בר שלמיא לאביי:									▲	◇	
יאמרו כל הסריקין אסורין וסריקי בייתוס מותרין	אמר ליה: [אביי]									!	◇	
מי שאין לו אלא חלוק אחד - מותר לכבסו בחולו של מועד	ולטעמיד, הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:									■	ז	◇
יאמרו כל הסריקין אסורין וסריקי בייתוס מותרין											ז	
איזוורו מוכיח עליו.	התם, הא אמר מר בר רב אשי:									!	◇	
טיפת חלב שנפלה על החתיכה, אם יש בה בנותן טעם באותה חתיכה - אסור											■	
ניער את הקדרה, אם יש בה בנותן טעם באותה קדרה - אסור.											■	
טעמו ולא ממשו בעלמא - דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרבנן, מבשר בחלב מאי טעמא לא גמרינן - דחדוש הוא, אי חדוש הוא, אף על גב דליכא נותן טעם נמי	אביי:										■	◇
דרך בשול אסרה תורה.	אמר ליה רבא:										!	◇
כיון שנתן טעם בחתיכה - חתיכה עצמה נעשית נבלה, ואוסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה.	רב:										■	◇
מכדי רב כמאן אמר לשמעתי - כרבי יהודה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										ז	
מין במינו לא בטיל	דאמר: [רבי יהודה]										■	ז
לימא פליגא אדרבא											ז	◇
קסבר רבי יהודה כל שהוא מין ומינו ודבר אחר, סלק את מינו כמי שאינו, ושאינו מינו רבה עליו ומבטלן	דאמר רבא:										■	ז
אי דנפל ברוטב רכה - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דנפל ברוטב עבה	אמר ליה: [רבינא]										!	◇
ומאי קסבר											▲	◇
אי קסבר אפשר לסוחטו מותר											!	
חתיכה אמאי נעשית נבלה?											ז	
אלא קסבר אפשר לסוחטו אסור.	[רב]										!	◇
אפשר לסוחטו - אסור	דאיתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן:										■	◇
אפשר לסוחטו - מותר.	שמואל ורבי שמעון בר רבי וריש לקיש:										■	◇
וסבר רב אפשר לסוחטו אסור?											ז	
כזית בשר שנפל לתוך יורה של חלב, אמר רב: בשר אסור וחלב מותר	והאיתמר: [רב]										■	ז
ואי סלקא דעתך אפשר לסוחטו - אסור חלב אמאי מותר? חלב נבלה הוא											ז	
לעולם קסבר רב אפשר לסוחטו - אסור, ושאיני התם דאמר קרא: (שמות כ"ג) לא תבשל גדי בחלב אמו - גדי אסרה תורה, ולא חלב											!	◇
וסבר רב גדי אסרה תורה ולא חלב?											ז	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חצי זית בשר וחצי זית חלב שבשולן זה עם זה, אמר רב: לוקה על אכילתו, ואינו לוקה על בשולו	והא איתמר: [רב]											◊	קת:
ואי ס"ד גדי אסרה תורה ולא חלב, אאכילה אמאי לוקה? חצי שיעור הוא												⚡	קת:
חלב נמי אסור, והכא במאי עסקינן - כגון שנפל לתוך יורה רותחת, דמבלע - בלע, מפלט לא פלט	אלא, לעולם קסבר רב:											!	קת:
סוף סוף כי נייח הדר פליט												⚡	קת:
כשקדם וסילקו.												!	קת:
חצי זית בשר וחצי זית חלב שבשולן זה עם זה, אמר רב: לוקה על אכילתו, ואינו לוקה על בשולו	גופא: [רב]											■	קת:
מה נפשך, אי מצטרפין - אבשול נמי לילקן אי לא מצטרפין - אאכילה נמי לא לילקן												⚡	קת:
לעולם לא מצטרפי, ובבא מוורה גדולה.												!	קת:
אף לוקה על בשולו	לוי:											!	קת:
כשם שלוקה על אכילתו כך לוקה על בשולו, ובאי זה בשול אמרו - בבשול שאחרים אוכלין אותו מחמת בשולו.	וכן תני לוי במתניתין:											■	קת:
ואפשר לסוחטו עצמו - תנאי היא												■	קת:
טפת חלב שנפלה על החתיכה, כיון שנתנה טעם בחתיכה - החתיכה עצמה נעשת נבלה, ואוסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה - דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◆	קת:
עד שתתן טעם ברוטב ובקיפה ובחתיכות	חכמים:											◆	קת:
נראין דברי ר' יהודה - בשלא נייער ושלא כסה, ודברי חכמים - בשנייער וכסה.	רבי:											■	קת:
מאי לא נייער ולא כסה?												^	קת:
אילימא לא נייער - כלל, ולא כסה - כלל												!	קת:
מבלע בלע מפלט לא פלט												⚡	קת:
ואלא, לא נייער - בתחלה אלא בסוף, ולא כסה - בתחלה אלא בסוף												!	קת:
אמאי, הא בלע והא פלט												⚡	קת:
אפשר לסוחטו - אסור	קסבר: [רבי]											!	קת:
כי נייער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף - אסור.	מכלל דר' יהודה סבר:											⚡	קט.
אמאי, הא לא בלע כלל?												⚡	קט.
אימא לא נייער יפה יפה, ולא כסה יפה יפה.												■	קט.
ודברי חכמים כשנייער וכסה	אמר מר: [רבי]											■	קט.
מאי נייער ומאי כסה?												^	קט.
אילימא נייער בסוף ולא נייער בתחלה, וכסה בסוף ולא כסה בתחלה												!	קט.
האמרת נראין דברי ר' יהודה בהא?												⚡	קט.
אלא, נייער - מתחלה ועד סוף, וכסה - מתחלה ועד סוף												!	קט.
נייער בסוף ולא נייער בתחלה, כסה בסוף ולא כסה בתחלה - מותר	מכלל דרבנן סברי:											■	קט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אפשר לסוחטו - מותר.	אלמא קסבריי: [רבנן]											◊	קט.	
ממאי דבאפשר לסוחטו פליגי, דלמא, אפשר לסוחטו - דברי הכל אסור, והכא במין במינו קא מיפלגי:	רב אחא מדיפתא לרבינא:												◊	קט.
ורבי יהודה לטעמיה דאמר מין במינו לא בטיל	[רבי יהודה]												◊	קט.
ורבנן לטעמייהו דאמרי מין במינו בטיל	[רבנן]												◊	קט.
האי מאי? אי אמרת בשלמא דרבנן במין במינו הכא כרבי יהודה סבירא להו ובאפשר לסוחטו פליגי היינו דקאמר רבי נראין דברי רבי יהודה בתא ודברי חכמים בהא אלא אי אמרת אפשר לסוחטו דברי הכל אסור והכא - במין במינו קמיפלגי האי נראין דברי ר' יהודה ואין נראין מבעי ליה													◊	קט.
ותו לא מדי.														קט.
הכחל - קורעו ומוציא את חלבו, לא קרעו - אינו עובר עליו													■	קט.
הלב - קורעו ומוציא את דמו, לא קרעו - אינו עובר עליו.													■	קט.
אינו עובר עליו, ומותר.	רבי זירא אמר רב:												■	קט:
אינו עובר עליו	והא אנן תנן:												◊	קט:
מיעבר הוא דלא עבר, הא איסורא איכא													◊	קט:
בדין הוא - דאיסורא נמי ליכא, ואידי דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו, התם - מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא, תנא נמי רישא אינו עובר עליו													!	קט:
לימא מסייע ליה:													■	קט:
הכחל - קורעו ומוציא את חלבו, לא קרעו - אינו עובר עליו, הלב - קורעו ומוציא את דמו, לא קרעו - קורעו לאחר בשולו ומותר	[תניא]												■	קט:
לב הוא דבעי קריעה, אבל כחל לא בעי קריעה.													■	קט:
דלמא: לב הוא דסגי ליה בקריעה, אבל כחל - לא סגי ליה בקריעה.													◊	קט:
אינו עובר עליו - ואסור	איכא דאמרי, א"ר זירא אמר רב:												■	קט:
לימא מסייע ליה:													■	קט:
אינו עובר עליו	[תנן]												■	קט:
מיעבר הוא דלא עבר, הא איסורא - איכא													■	קט:
בדין הוא - דאיסורא נמי ליכא, ואידי דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו, התם - מיעבר הוא דלא עבר, הא איסורא איכא, תנא נמי רישא אינו עובר עליו													◊	קט:
הכחל - קורעו ומוציא את חלבו, לא קרעו - אינו עובר עליו, הלב - קורעו ומוציא את דמו, לא קרעו - קורעו לאחר בשולו ומותר	ת"ש:												!	קט:
לב הוא דבעי קריעה, אבל כחל - לא בעי קריעה													!	קט:
דלמא: לב הוא - דסגי ליה בקריעה, אבל כחל - לא סגי ליה בקריעה.													◊	קט:
תניא כלישנא קמא דרב:													■	קט:
כחל שבשלו בחלבו - מותר, קבה שבשלה בחלבה - אסור, ומה הפרש בין זה לזה - זה כנוס במעיו, וזה אין כנוס במעיו.	[תניא]												■	קט:
כיצד קורעו?													^	קט:
קורעו שתי וערב וטחו בכותל.	רב יהודה:												!	קט:

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

חולין-כל הבשר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט:
א"ל ר' אלעזר לשמעיה: קרע לי ואנא איכול	[רבי אלעזר]													קט:
מאי קמ"ל? מתניתין היא							ז							קט:
הא קמ"ל: דלא בעינן שתי וערב וטחו בכותל.							!							קט:
אמרה ליה ילתא לרב נחמן: מכדי, כל דאסר לן רחמנא שרא לן כוותיה, אסר לן דמא - שרא לן כבדא, נדה - דם טוהר, חלב בהמה - חלב חיה, חזיר - מוחא דשיבוטא, גירותא - לישנא דכוורא, אשת איש - גרושה בחיי בעלה, אשת אח - יבמה, כותית - יפת תאר, בעינן למיכל בשרא בחלבא														קט:
אמר להו רב נחמן לטבחי: זויקו לה כחלי.	[רב נחמן]													קט:
קורעו?	והאנן תנן:						ז							קט:
ההוא לקדרה							!							קט:
והא קתני שבשלו - דיעבד - אין, לכתחלה - לא							ז							קט:
ה"ה דאפ"ל לכתחלה, ואידי דקא בעי למיתנא סיפא קבה שבשלה בחלבה - אסורה דאפילו דיעבד נמי לא, תנא נמי רישא שבשלה.							!							קט: